

คำสั่งนายกรัฐมนตรี

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๗๗ ผ่านร่างพระราชบัญญัติแก้ไขวิธีพิจารณาความอาชญา พุทธศักราช ๒๔๗๗ (ฉบับที่ ๓) และพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวไม่ทรงเห็นชอบด้วย

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรได้ยืนยันตามมติเดิมเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๔๗๗ และพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวมิได้ทรงลงพระปรมาภิไธยภายในกำหนดเวลาที่บัญญัติไว้

โดยที่ตามความในมาตรา ๓๕ แห่งรัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัตินั้นเป็นอันประกาศใช้บังคับเป็นกฎหมายได้ และ

โดยที่ปรากฏตามหนังสือของประธานสภาผู้แทนราษฎร ลงวันที่ ๑๗ เมษายน พ.ศ. ๒๔๗๘ ว่า การประกาศเช่นว่านี้พึงดำเนินการต่อไป

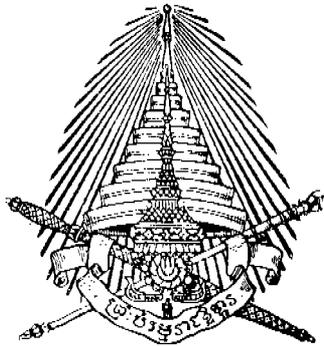
วันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๔๗๘ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๒ หน้า ๓๒๕

นายกรัฐมนตรีอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่ง
รัฐธรรมนูญ จึงมีคำสั่งนี้ให้ประกาศพระราชบัญญัติที่ว่านั้น
ในราชกิจจานุเบกษา เพื่อใช้บังคับเป็นกฎหมายต่อไป

สั่งมาณวันที่ ๒๕ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๘

นายพันเอก พระยาพหลพลพยุหเสนา

นายกรัฐมนตรี

พระราชบัญญัติ
แก้ไขวิธีพิจารณาความอาชญา
พุทธศักราช ๒๔๗๗ (ฉบับที่ ๓)

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามพระราชกฤษฎีกาตั้งวันที่ ๑๑ มกราคม พ.ศ. ๒๔๗๖)
พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล พระอัฐมรามาธิบดินทร
เกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ
สั่งว่า
โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า สมควร
แก้ไขกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาชญา

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติ
ขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ตั้ง
ต่อไปน

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราช
บัญญัติแก้ไขวิธีพิจารณาความอาชญา พุทธศักราช ๒๔๗๗
(ฉบับที่ ๓)”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธี
พิจารณาความ มีโทษสำหรับใช้ไปพลาง ก่อน ร.ศ. ๑๑๕
(พ.ศ. ๒๔๓๕) นั้นเสีย

มาตรา ๔ บรรดาอรรถคดีที่ได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดก่อน
วันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้บังคับไปตามกฎหมายเดิม

ประกาศมาณวันที่
เป็นปีที่ ๑๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พุทธศักราช ๒๔๗๗

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายกรัฐมนตรี